

[Thisted Knudsen.]

ikke tillod ændringer af den art, der her er foreslået. Men når det konservative folkeparti havde rejst et spørgsmål som det, der her er tale om, idet man godtgjorde — det blev øvrigt også gjort af det ærede medlem hr. Ewald Christensen —, at der havde fundet en stærk udjævning sted mellem tjenestemandsgupperne i de senere år, så var spørgsmålet: skulle man være tavs, skulle man gå hen og hviske til den højtærede finansminister, at vi er i og for sig indforstået med, at her er et problem, eller må vi ikke have lov til at sige, navnlig når vi afviser det konservative ændringsforslag på det grundlag vi gør, at her er et spørgsmål, som man ikke kan skyde til side uden videre. Vi gjorde det under den lempeligste form, og jeg kan ikke se, at det kan skabe nogen vanskeligheder for den højtærede finansminister i fremtiden.

Svend Jørgensen: Det ærede medlem hr. Karl Olsen mente ikke, jeg havde forstået, hvad der var hensigten med det stillede ændringsforslag. Jo, det har jeg meget vel forstået. Men når det ærede medlem mener, at jeg ikke er klar over nødvendigheden af, at der ydedes forholdsvis mere i toppen end i bundklasserne, må jeg dertil sige, at vel kan der være noget rimeligt i denne betragtning fra det ærede medlems side, men det kan ikke være rimeligt, at forskellen skal være så stor, at differencen udgør 240 pct. for en departementschefs vedkommende helt ned til 12 pct. for dem i bundklasserne.

Det ærede medlem raillerede endvidere over, at jeg, der i fjor gik så stærkt ind for pensionisternes stilling, nu ikke giver tilslutning til det ærede medlems ændringsforslag. Hvis det ærede medlems ændringsforslag kun havde omfattet pensionisterne, skulle jeg gerne have ydet det tilslutning. Det ærede medlem vil have bemærket, at jeg i slutningen af min tale netop gik stærkt ind for pensionisterne og henstillede til den højtærede minister, at man ikke standse ved at give pensionisterne 70 pct. af det midlertidige tillæg, men at man ydede dem fuld retfærdighed ved at ligestille pensionisterne og tjenestemændene — hvis det kunne lade sig gøre — ved de kommende lønforhandlinger.

Jeg vil gerne stærkt understrege, at det radikale venstre ser med meget stor sympati på pensionisterne. Vi forstår, at det er vanskelige tider for dem, og vi forstår, at forholdene er dobbelt vanskelige for dem, netop fordi de ingen forhandlingsret har og derfor ikke har andre end de politiske

ordførere her på rigsdagen til at føre deres krav frem.

Når det ærede medlem hr. Karl Olsen sluttelig sagde, at det var et meget beskedent ønske fra min side, når jeg nøjedes med at henstille til den højtærede minister, at loven måtte få tilbagevirkende kraft for pensionisternes vedkommende, vil jeg gerne understrege, at når jeg fremførte dette før, er det, fordi det ganske vist står i lovforslaget — således som også den højtærede minister nævnte —, at loven har tilbagevirkende kraft fra 1. oktober 1949, men der er den forskel på tjenestemændene og pensionisterne, at tjenestemændene *har* fået deres tillæg udbetalt, pensionisterne ikke. Derfor går jeg ud fra — og det bekræftede jo den højtærede minister —, at der finder en efterbetaling sted, og at denne udbetaling ikke lader vente for længe på sig.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Holger Eriksen gør sig skyldig i en misforståelse, når han heroppefra giver det udseende af, at jeg skulle være valgt ind, for at jeg skulle stå i opposition til regeringen. Nej, jeg er valgt ind for at tale for den politik, som jeg har lagt frem for vælgerne, og det betyder, at jeg også i tjenestemandsspørgsmål indtager den stilling, jeg har gjort, en stilling, som er i overensstemmelse med, hvad jeg sagde under sidste valgkamp om tjenestemandsløvens principper. Jeg forstår udmærket godt, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen har travlt med at forklare sin stilling, for der er adskillige tjenestemænd, der havde forventet, at det ærede medlem havde indtaget en noget anden stilling til tjenestemandsspørgsmålet end den, han tager ved denne lejlighed.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen — jeg siger udtrykkeligt: det ærede medlem, dels fordi det står i forretningsordenen, dels fordi det er almindelig høffighed, men ærlig talt heller ikke af andre grunde (Afbrydelse af *Alfred Jensen*) . . . ja, jeg ved, det er gensidigt, det er jeg fuldstændig klar over på forhånd, men det kan være meget rart, om jeg så må sige, at få luften renset en gang imellem —, det ærede medlem talte om at traske i hælene. Jeg har ikke et øjeblik drømt om, at det ærede medlem skulle traske i hælene på regeringen. Jeg tror, det ærede medlem har sin gangsti ganske